

Dojmy ze školního výletu do Švýcarska

Dne 22. 10. 2018 se velkomeziříčští studenti vydali za poznáním do švýcarských krajin. Jedním ze zúčastněných byl Filip Gaizura, který se s námi podělil o své dojmy a zážitky z tohoto zájezdu.

Filipe, jaké byly tvoje první dojmy ze Švýcarska?

Na první pohled jsem poznal, že se Švýcarsko nedá z hlediska životní úrovně s Českou republikou porovnat. Podle projíždějících aut jsem usoudil, že platy místních musí být mnohonásobně vyšší než naše. Švýcarský vkus je pak patrný zejména oblasti krajinářství a architektury. Oni si dají tu práci, aby ozdobili i každý kruhový objezd malou soškou či stavbičkou.

Měl jsi možnost jako turista okusit jak Ženevu, tak Bern. Jak bys je srovnal?

Ženevu jasně rozzaňuje tamější jezero a jeho atmosféra. Mnoho lidí navštíví Ženevu právě proto, aby se pokochali pohledem na jezero a vodotrysk. Okraje jezera jsou také oblíbenou trasou cyklistů a běžců. Proto na mne nepůsobila Ženeva jako typické tmavé, přečpané a neveselé velkoměsto. To ale nemohu prohlásit o Bernu. Kdyby přesunuli výběh medvědů z Bernu do Ženevy, už byste mne v Bernu nikdy neviděli.

Mezi navštívená místa patřil i CERN. Jaká byla konfrontace tvých očekávání s realitou?

Realita naprosto zbořila moje očekávání. Čekal jsem velice povrchní popsání dění v CERNu, ale dostali jsme podrobné detaily o všem živém i neživém, co se v CERNu nachází. Ochota našich průvodců mne ohromila, tedy až na jednu výjimku ve formě francouzského průvodce, který byl kyselejší než citron. Dokonce i části, jež jsme procházeli bez průvodců, byly velice přehledně uspořádané. Jedna informace navazovala na druhou a orientace by bylo schopné i malé dítě.

Slyšeli jsme, že se zajímáš o fyziku. Podpořila tedy návštěva CERNu tvé nadšení?

Rozhodně. Když jsem viděl, co všechno se dá fyzikou vyřešit a v kolika možných směrech se dá použít, zornice se mi rozšířily jako dítěti v cukrárně.

Poslední dny se prý spíše týkaly zábavy než poznávání. Je to pravda?

Nedá se říci, že by šlo jen o jedno z toho. Návštěva sýrárny a čokoládovny kombinovala obojí. Poznávali jsme, jak se vyrábí sýry, kde se uchovávají, jaký vliv mají ingredience na chuť a v čem se jednotlivé sýry liší. V čokoládovně jsme si prošli historii čokolády od objevení chuti kakaových bobů, přes jejich dopravu do Evropy, až po samotný vznik lahůdky. Dále jsme měli možnost přečíst si informace o ingrediencích a ochutnat je. Vrchol prohlídky byl, když jsme sledovali, jak se dělají čokoládové tyčinky od samotného začátku. Nakonec byla neomezená ochutnávka čokolády. U obou prohlídek se nezabíhalo do zbytečných detailů a výklad byl podán zábavnou formou.

Závěrem bychom se rádi dozvěděli tvůj názor na ubytování, stravu a celkovou organizaci.

Ani s jedním jsem neměl nejmenší problém. Ubytování bylo dostačující, pokoje po čtrnácti lidech při dostatečném větrání nebyly žádnou hrozbou. Náš kuchař nám vždy připravil výtečné pokrmy a stejně tak i svačiny. Snídaně v podobě švédského stolu jsem s radostí uvítal. Co se organizace týče, delší přejezdy lze prominout, neboť bez nich se zájezd neobejde. Měli jsme neuvěřitelné štěstí na výborné počasí a učitelé se drželi plánu, jak jen to šlo.

My ti, Filipe, děkujeme, že sis na nás našel čas a umožnil nám zrealizovat tento rozhovor.

Rozhovor připravili Pavel Dítě, Erika Matoušková a Martin Mička.